

REPERE DIN ISTORIA COMITETULUI NAȚIONAL ROMÂN AL CONSILIULUI MONDIAL AL ENERGIEI ȘI ROLUL LUI CĂLIN MIHĂILEANU ÎN DEZVOLTAREA ȘI CONSOLIDAREA ASOCIAȚIEI

Consiliul Mondial al Energiei (CME) este principala și cea mai imparțială rețea de lideri și specialiști care promovează un sistem energetic accesibil, stabil și ecologic pentru beneficiul tuturor.

Fondat în 1924, CME este organismul energetic mondial acreditat de ONU, care reprezintă întregul spectru energetic, are peste 3000 de organizații membre în peste 90 de țări ce provin din instituții guvernamentale, companii private și de stat, mediul academic, ONG-uri și operatori interesați din domeniul energetic. CME furnizează informații privind strategiile energetice globale, regionale și naționale, prin organizarea și găzduirea unor evenimente la nivel înalt, elaborarea și publicarea de studii, colaborând prin rețeaua sa extinsă de membri pentru facilitarea dialogului privind politica energetică mondială.

Geneza organizației

Imediat după Primul Război Mondial și după evaluarea dezastrului produs de acesta, lordul ***Daniel Nicol Dunlop***, specialist scoțian vizionar din industria electrică britanică, a afirmat într-un cerc de colaboratori că, pentru relansarea economică ar fi necesară o voce comună la nivel internațional, deoarece acest deziderat ar fi mai greu de realizat doar la nivel național. Desigur, a realizat perfect dificultatea de a reuni toți politicienii la un loc pentru analizarea problemelor economice, deși, evident, politicienii erau cei care dețineau principalele pârghii ale acestora. El își dorea o asociație mondială a energiei, independentă și care să transceadă sfera politică. Așa se face că i-a venit ideea de a reuni împreună cei mai buni specialiști în probleme tehnice, ingineri, experți în industrie și agricultură, producători, distribuitori și consumatori de energie, care să-și poată expune punctele lor de vedere și să găsească soluții la problemele stringente cu care se confrunta energia globală în acele vremuri. Cum? Prin organizarea unei conferințe mondiale în cadrul căreia să se poată dezbate problemele curente și de perspectivă ale industriei energetice.

Pentru a pune în practică ideile sale, în anul 1923 ***Daniel Dunlop*** a propus formarea în diferite țări a unor comitete naționale care urmau să pregătească participarea la o astfel de conferință mondială. A fost o activitate laborioasă, care a necesitat un lobby internațional de proporții uriașe, așa cum am spune noi astăzi, dar ***Daniel Dunlop*** a fost perseverent în a-și pune ideile în practică. Și a reușit!

Ca urmare, în iulie 1924 a avut loc la Londra, prima Conferință Mondială a Electricității, care a reunit 1700 de delegați din 40 de țări, printre care și România.

Întâlnirea a avut un succes atât de mare, încât participanții au hotărât să înființeze o organizație permanentă pentru a continua dialogul început la conferință.

Lista membrilor fondatori este prezentată în Anexa 1.

Sesiunea de deschidere a primei Conferințe Mondiale a Electricității a fost inaugurată oficial de către regele ***Eduard al VIII-lea al Marii Britanii, care la vremea aceea era Prinț de Wales***, și care, în salutul său, a subliniat importanța armonizării cunoașterii cu experiența tuturor țărilor de pe glob pentru dezvoltarea progresului științei și al economiei în lume. Conferința s-a desfășurat simultan cu Expoziția Imperiului Britanic de la Wembley.

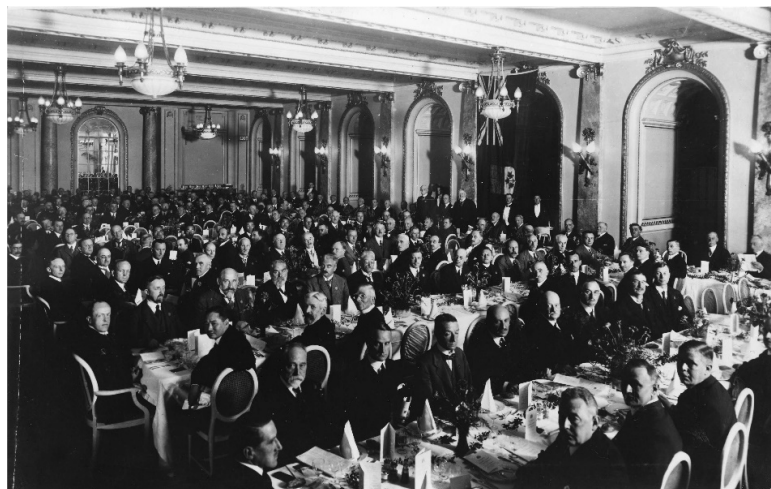

Regele Eduard al VIII-lea al Marii Britanii

Daniel Dunlop a fost desemnat președintele acestei organizații, care a fost formal înființată la data de 11 iulie 1924 [1].

Daniel N. Dunlop, fondatorul și primul președinte al CME (1924-1935)

Dineul oficial al primei Conferințe Mondiale a Electricității, Londra 1924 [1]

A fost constituit un *Consiliu Executiv Internațional (CEI)* care să acționeze ca for de conducere și a fost adoptat un set de obiective menite să ofere liniile directoare ale activității organizației.

Membrii CEI-CME, 1924 [2]

S-a hotărât, de asemenea, ca sesiunile plenare ale CME să aibă loc o dată la 6 ani dar, până în 1968, au mai avut loc și întruniri ale CME pe secțiuni, la intervale cuprinse între unu și trei ani [3].

În anul 1928 **Charles Gray** a devenit Secretar al CEI și s-a menținut în această poziție timp de aproape 40 de ani, până în anul 1965, când a fost înlocuit de **Eric Ruttley**. Titlul și rolul acestei poziții avea să evolueze până la ceea ce reprezintă astăzi poziția de *Secretar General al Consiliului Mondial al Energiei*.

Charles Gray, primul secretar al Consiliului Executiv Internațional al CME

A II-a Sesiune plenară a CME, care a avut loc la Berlin în perioada 16-25 iunie 1930, i-a avut ca invitați de onoare pe unii dintre cei mai importanți oameni de știință, printre care **Albert Einstein**, care a ținut o prelegere despre “*The Space, Field and Ether Problem in Physics*” (*Problema spațiului, timpului și eterului în fizică*) și **Sir Arthur Eddington**, astrofizician britanic de renume, cunoscut, printre altele, pentru lucrările sale privind teoria relativității și cel care a confirmat Teoria relativității generale enunțată de **Albert Einstein** în 1916 [4, 5].

Conferința a reunit circa 3700 de participanți și au fost prezentate 400 de lucrări. Pregătirile au început încă din 1928, rolul principal în desfășurarea conferinței avându-l compania Siemens Schuckertwerke (SSW), condusă de **Carl Köttgen**, care urma să devină și președintele Comitetului

Național German al CME. Pentru prima dată, Siemens & Halske au pus la punct un sistem care a permis traducerea lucrărilor, în timp real, în limbile franceză, engleză și germană.

Max Planck și Albert Einstein -17 iulie 1930, Berlin [4]

Sir Arthur Stanley Eddington

Cu această ocazie, Siemens a organizat și o expoziție în care a prezentat cele mai noi tehnologii și echipamente utilizate în sectorul electric.

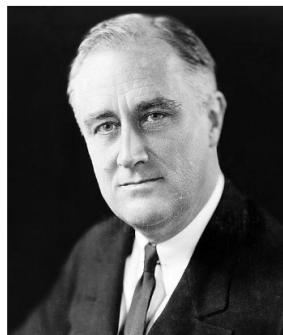
Expoziția organizată de Siemens cu ocazia CME din anul 1930 [6]

În 1935 **Daniel Dunlop** a încetat din viață și a fost urmat la CME de **Sir Harold Hartley**, care a preluat funcția de președinte al CME, funcție pe care a deținut-o până în anul 1950.

Sir Harold Hartley, Președintele CME între 1935-1950

Cea de a III-a Conferință Mondială a Electricității a reunit , în 1936 la Washington D.C., 4000 de delegați din 69 de țări, iar în alocuțiunea sa din Sesiunea de Deschidere a Conferinței, președintele **Franklin Delano Roosevelt**, a subliniat privilegiul ca SUA să găzduiască cea de a III-a Conferință Mondială a Electricității simultan cu cel de al II-lea Congres al Comisiei Internaționale a Marilor Baraje, arătând că: “*Nicio țară nu poate rezolva singură problema energiei*”.

Franklin D. Roosevelt, președintele SUA între 1933-1945

Cea de a III-a Conferință Mondială a Electricității, 1936, Washington D.C. [4]

Între cele două Războaie Mondiale și ulterior, organizația a fost martora mai multor schimbări, începând cu profunde transformări geopolitice și economice și până la schimbarea completă a modului în care oamenii înțeleg și folosesc energia, adaptându-se permanent la o lume în schimbare și fără a se îndepărta vreodată de la conceptul inițial de organizație imparțială și obiectivă, care să acționeze pentru a promova o energie durabilă pentru toți.

De la un for destinat inițial furnizorilor de energie și dedicat efectiv energiei electrice, organizația a devenit un organism care acoperea toate formele de energie. Dintr-o organizație concentrată în special pe progresul tehnic, s-a dezvoltat într-un organism capabil să analizeze problemele energetice, cu un accent special pe problemele sociale, economice și de mediu.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, activitățile CME au încetat aproape complet, nu au mai fost organizate evenimente și nu au mai fost publicate rapoarte anuale sau alte lucrări, iar comunicarea dintre comitetele naționale a devenit destul de dificilă.

Au mai fost totuși câteva încercări de organizare a unei întâlniri a CME la Londra, dar, deși **Harold Hartley** (președintele CEI de atunci), a subliniat importanța Conferinței într-un raport prezentat Biroului de Externe, decizia luată a fost aceea ca întâlnirea să fie organizată după război.

Activitățile CME în perioada 1945-1968

Activitățile CME au fost reluate la prima întâlnire internațională de după război, care a avut loc în 1947. Obiectivul CME de atunci a fost elaborarea unui alt set de proiecte: cele de reconstrucție postbelică și analizarea aspectelor privitoare la apariția „energiei atomice”, demonstrată de puterea bombei atomice.

În cadrul reuniunii *Consiliului Internațional Executiv* care a avut loc în 1945 la Londra, problema principală de pe ordinea de zi a fost restabilirea comitetelor membre CME, organizarea Biroului Central al CME și crearea unui buget postbelic. Toți participanții la întâlnire au discutat și au convenit că CME trebuie să redacteze broșura numită „*Comitetele naționale și reprezentanțele sale*”, menită să restabilească legătura și comunicarea dintre toate comitetele naționale, astfel încât acestea să-și poată relua activitățile întrerupte în timpul războiului.

În 1947, Organizația Națiunilor Unite a acordat CME statutul de for consultativ.

În cadrul reuniunii CEI de la Haga din 1947, **Harold Hartley** a avansat ideea ca țărilor membre CME să li se permită să-și fondeze comitete naționale și a transmis un amendament pe baza căruia comitetele naționale vor fi reformate din nou. Ca urmare a acestui amendament, mai multe țări au solicitat afilierea la CME, astfel încât, până în anul 1951 un număr de 40 de țări au fost deja admise în structura CME.

La cea de a **IV-a Conferință de la Londra**, care a avut loc în 1950, **Sir Harold Hartley**, a fost ales președintele CME, iar **Sir Vincent de Ferranti** a fost desemnat președinte al Comitetului Executiv Internațional al CME. De asemenea, aceasta a fost prima reuniune la care s-au abordat și aspecte privind gazele naturale și energia atomică ca resurse potențiale de energie, datorită preocupărilor legate de securitatea aprovizionării cu petrol.

În 1956 au fost revizuite „*Obiectivele*” Constituției CME și, odată cu analizarea resurselor potențiale ale fiecărei țări privind potențialul hidro, de petrol și cărbune, s-a pus accentul și pe „resursele potențiale și toate mijloacele de producere a energiei sub toate aspectele” [7]. Între timp, obiectivele și liniile directoare ale CME au fost modificate și actualizate succesiv, în anii 1958 și 1968.

În 1965, **Eric Ruttley** a fost numit Secretar General al CME și a deținut această poziție timp de 21 de ani, până în 1986.

Eric Ruttle, Secretar General CME între 1965-1986

Activitățile CME din 1968 până în prezent

Participanții la sesiunea CME care s-a desfășurat în 1968 la Moscova au decis modificarea numelui Conferinței Mondiale a Electricității în **Conferința Mondială a Energiei**, pentru a exprima mai bine preocupările acesteia, cuprinzând astfel întregul spectru energetic și aspectele adiacente. S-a decis totodată organizarea Sesiunilor plenare ale CME din trei în trei ani.

În 1981, Comitetul Executiv Internațional a luat decizia ca sesiunile Conferinței Mondiale a Energiei, care aveau loc o dată la trei ani, să se desfășoare sub numele de **Congrese**, astfel încât evenimentul să se diferențieze de numele organizației mamă.

În primii săi 50 de ani de existență, CME a trebuit să facă față unui mare număr de provocări, printre care: conflicte între principalii jucători publici și privați din industria energetică, tensiunile mari între țările mici sau mari, bogate sau sărace, diferite viziuni ale statelor privind politicile energetice, diferitele schimbări politice ale națiunilor etc.

În 1978, Comisia de Conservare a CME a publicat raportul „*World Energy: Looking Ahead to 2020*”, lucrare complexă care a analizat în detaliu scena energetică, cu accent pe țările cu economie de piață, economiile planificate centralizat și țările în curs de dezvoltare [8].

La Congresul al XIII-lea de la Cannes, care a avut loc în 1986, a fost inaugurată **prima Expoziție Tehnică Internațională**, pentru o mai bună promovare a echipamentelor de furnizare a energiei din țările participante și, datorită succesului înregistrat atunci, Expoziția CME a devenit eveniment tradițional al fiecărui congres CME.

La Congresul de la Cannes din 1986, **Eric Ruttle** a demisionat din funcția de Secretar General, după ce condusese organizația timp de două decenii, perioadă în care se produsese transformări extraordinare. El a fost urmat de **Ian Lindsay**, care venea la CME cu o experiență de peste 30 de ani în industria petrolieră. Timp de un deceniu **Lindsay** a continuat succesul lui **Eric Ruttle**, axându-se pe creșterea numărului de membri CME, precum și a autorității și a influenței organizației.

Ian Lindsay, Secretar General al CME , între 1986-1996

În 1989, CME a publicat raportul „*Global Energy Perspectives 2000-2020*”, document care venea în sprijinul decidenților din domeniul energiei, precum și studiul „*Energy for Tomorrow's World-Acting Now*”, care s-a bucurat de mare succes în toată lumea.

La Congresul CME de la Madrid, din 1992, organizația și-a schimbat din nou numele și a devenit Consiliul Mondial al Energiei, iar Consiliul Executiv Internațional a devenit Adunarea Executivă.

După decesul lui **Ian Lindsay**, în aprilie 1997, funcția de Secretar General al Consiliului Mondial al Energiei a fost preluată de **Gerald Doucet**, care a condus organizația timp de 10 ani, în cursul cărora s-au produs schimbări importante care au contribuit la creșterea vizibilității CME la nivel global, iar CME a devenit o voce puternică în industria energetică.

Gerald Doucet, Secretar General CME între 1997 – 2007

În anul 2000, Consiliul Mondial al Energiei a publicat un nou raport „*Energy for Tomorrow's World – Acting Now!*”, care a reanalizat premisele și concluziile studiului anterior, publicat în 1989.

În Octombrie 2008, **Gerald Doucet** a trecut în neființă, iar noul Secretar General al CME a fost numit **Christoph Frei**, care a condus organizația până în anul 2019, aducând o viziune nouă și proaspătă Consiliului Mondial al Energiei și un nou și modern mod de abordare a problemelor energeticii globale. Din anul 2019 până în prezent funcția de Secretar General al CME o deține doamna **Angela Wilkinson**.

*Cristoph Frei, Secretar General CME
între 2008 – 2019*

*Angela Wilkinson, Secretar General CME
din 2019 până în prezent*

La nivelul anului 2020, Consiliul Mondial al Energiei este un organism puternic și consolidat, a cărui misiune este promovarea furnizării și utilizării energiei pentru beneficiul tuturor oamenilor. Sediul organizației se află tot la Londra, așa cum a fost stabilit inițial, iar coordonarea acesteia se realizează printr-un Secretariat, condus de Secretarul General care raportează către *Officer's Council*, sub conducerea directă a președintelui ales. Consiliul Mondial al Energiei este guvernat de *Comitetele Permanente / Standing Committees* care cuprind: *Comitetele de Programe, de Studii, Comunicare și Strategie, Finanțe, Nominalizare și Remunerare*.

Consiliul Mondial al Energiei se întrunește anual în cadrul Adunării Executive, pentru stabilirea direcției strategice a organizației.

Comitetele Membre ale Consiliului Mondial al Energiei funcționează independent într-o structură regionalizată, cu vicepreședinți regionali pentru coordonarea activităților din fiecare regiune în parte: Africa, Europa, America Latină și insulele Caraibe, Orientul Mijlociu și statele Golfului, America de Nord.

În ultimii ani, Consiliul Mondial al Energiei a dezvoltat un instrument interactiv - *The World Energy Issues Monitor*, care realizează o analiză anuală a realității, elaborată de peste 2000 de lideri din întreaga lume, cu accent pe provocările tranziției energetice.

Pentru definirea și gestionarea problemelor legate de energie și pentru o mai bună colaborare între ei, membrii Consiliului Mondial al Energiei au dezvoltat cinci instrumente de tranziție, care pot fi utilizate individual sau în combinație, permit dezvoltarea de perspective noi, în timp util și care pot fi puse în aplicare. Aceste instrumente includ: *World Energy Issues Monitor*, *Energy Policy Trilemma*, *World Energy Scenarios*, *Dynamic Resilience*, *Innovation Insights* și avansează idei privind modul în care acestea pot fi utilizate pentru analiza și abordarea provocărilor tranziției energetice. Scopul este încurajarea activităților de colaborare, inclusiv experimentarea, gândirea viitorului și susținerea tranzacțiilor sustenabile.

De asemenea, Consiliul Mondial al Energiei investește în cercetare, instrumente și în platformele necesare pentru accelerarea tranziției energetice.

Una dintre inovațiile de top ale Consiliului Mondial al Energiei este crearea **Programului “Future Energy Leaders” (FEL-100)**, care cuprinde cea mai bună rețea de 100 de tineri profesioniști în domeniul energiei. Este un program dinamic menit să inspire, să crească viitoarea generație de lideri energeticieni din lume, să schimbe mentalități și să exploreze noi strategii pentru viitorul sistemelor energetice. Și, cel mai important, programul reprezintă una dintre principalele oportunități pentru învățare, dezvoltare și expunere la aspectele critice ale dezbaterii energetice. **România** este una dintre țările care are o puternică rețea de Viitori Lideri Energeticieni (*Future Energy Leaders Romania*), cu reprezentanți în FEL 100.

În prezent, Consiliul Mondial al Energiei are Comitete Membre în aproape 100 de țări, incluzând aici și cele mai mari națiuni producătoare și consumatoare de energie, iar partenerii sunt de o importanță majoră, deoarece numai o colaborare cu rețeaua globală a specialiștilor în energie poate conduce la promovarea inovării, redesenarea provocărilor și obținerea unei voci conducătoare în zone precum block-chain, securitatea cibernetică, acumularea energiei, utilizarea hidrogenului sau e-mobility.

ROMÂNIA – ȚARĂ FONDATOARE A CONSILIULUI MONDIAL AL ENERGIEI

După cum s-a menționat, prima Conferință Mondială a Electricității a avut loc pe 24 iulie 1924 la Palace of Engineering – Wembley - Londra, ca urmare a invitațiilor lansate în 1923 de lordul **Daniel Dunlop** mai multor țări din lume. Tema conferinței a fost „*The Resources of the World Power and Fuel and their Use of the Greatest Possible Advantage*”.

România, țară bine cunoscută în Europa de Sud-Est, mai ales datorită dezvoltării industriei sale petroliere (cu o producție de 1.860.000 tone în 1924), a fost printre țările invitate să participe la lucrările primei Conferințe Mondiale a Electricității și a fost reprezentată de profesorii **Constantin D. Bușilă** și **Constantin I. Budeanu**. Toate țările participante la acest prim eveniment au primit statutul de țară fondatoare, iar reprezentanții României au înregistrat România ca membru fondator al CME, care, 70 de ani mai târziu, urma să devină Consiliul Mondial al Energiei.

Profesorul Constantin D. Bușilă, primul președinte al CNR-CME

Întorși în țară, profesorii **Bușilă** și **Budeanu** au prezentat guvernului liberal de atunci rezultatele întâlnirii, scopul și obiectivele primei Conferințe Mondiale a Electricității de la Wembley și au solicitat implicarea organizațiilor profesionale în sprijinul administrației centrale pentru dezvoltarea unui plan național dedicat tuturor formelor de energie.

Ca șef al delegației române participante la prima Conferință Mondială a Electricității de la Londra, **profesorul Constantin D. Bușilă este considerat primul președinte al Comitetului Național Român al CME.**

Profitând de nou apăruta „*Lege pentru persoanele juridice, asociațiuni și fundațiuni*” (Legea nr. 21 publicată în Monitorul Oficial nr. 027 din 02/06/1924 - Legea Mârzescu), regele **Ferdinand I al României** a promulgat, în toamna anului 1924, propunerea legislativă de înființare a „Asociațiunii profesionale române pentru cooperare și cercetare în domeniile energiei și al industriei electrotehnice”.

Decretul promulgat de regele Ferdinand I al României privind înființarea „Asociațiunii profesionale române pentru cooperare și cercetare în domeniile energiei și al industriei electrotehnice” [8]

Asociația nu avea personalitate juridică și funcționa ca entitate voluntară pe lângă structura guvernamentală a României care conducea sectoarele de gaz și electricitate. Ulterior, Asociația a început să dezvolte relații de colaborare cu companii din sectorul petrolului, cărbunelui, hidro și alte surse de energie.

Regele Ferdinand I al României între 1914-1927

Comitetul Național Român al CME (1924-1950)

Pe fondul tulburărilor politice și economice ale României, ca urmare a pagubelor provocate de Primul Război Mondial, nou creată Asociație profesională română din cadrul CME nu se mai putea dezvolta ca o structură organizată și, prin urmare, nu a mai putut să-și continue programele de dezvoltare. Fără personalitate juridică, Asociația, care avea să se numească **Comitetul Național Român al Conferinței Mondiale a Energiei**, a funcționat între 1924 și 1998 sub autoritatea Ministerului Energiei Electrice care era și ordonator de credite și care plătea cotizația anuală către CME - Oficiul de la Londra.

Prin urmare, ministrul român al Energiei Electrice deținea, în mod tradițional, și funcția de președinte al Comitetului Național Român al CME.

Primii 26 de ani (1924-1950) care au urmat primei întruniri a CME de la Wembley au fost mai dificili pentru CNR-CME, pentru celelalte Comitete Membre ale CME și chiar pentru întreaga organizație. România a rămas în urmă, nu numai din cauza severei crize economice și a ravagiilor provocate de cel de al II-lea Război Mondial, dar și din cauza instalării regimului comunist, după anul 1948, care a fost devastator și care a izolat țara în spatele „Cortinei de Fier”. Ca urmare a modificărilor radicale ale principiilor proprietății și a modului de producție, România s-a deplasat spre o economie bazată pe planificarea centralizată, iar sectorul energetic a căpătat o importanță majoră. La inițiativa fostei URSS, în 1949 a fost creat *Consiliul de Ajutor Economic Reciproc (CAER)*, ca organizație economică a statelor comuniste europene și ca echivalent al Organizației Europene pentru Cooperare Economică (OECE). CAER-ul a fost răspunsul la *Planul Marshall* și avea misiunea de a stimula comerțul dintre țările din blocul estic, iar România a fost implicată activ în structurile tehnice și științifice ale CAER.

Cu toate acestea, chiar și în acei ani dificili, membrii de elită ai mediului academic din România au continuat să facă cercetări privind prezentul și viitorul energiei și să-și mențină participarea la organizațiile internaționale - *Conferința Mondială a Energiei (CME)* și *Consiliul Internațional al Marilor Sisteme Electroenergetice (CIGRE)* -, ambele organizații fiind fondate grație profesorului

Constantin Bușilă. Activitățile Comitetului Național Român al CME se desfășurau în cadrul asociațiilor profesionale ingineresti de prestigiu, cum era, de exemplu, *Asociația Generală a Inginerilor din România (AGIR)*.

Comitetul Național Român al CME (1950-1986)

În anul 1955, la inițiativa *Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor - ASIT*, care luase locul AGIR-ului, a fost înființat *Comitetul Român pentru Participarea la Conferințele Energetice Internaționale (CRPCEI)*. În cadrul acestui organism au fost create comitetele specializate pentru marile organizații internaționale, printre care și *Comitetul pentru participarea la Conferința Mondială a Energiei*. Președintele noului comitet creat a fost profesorul **Constantin Dinculescu**, membru corespondent al Academiei, personalitate eminentă în domeniul științei și tehnicii românești. Ca vicepreședinte a fost numit profesorul **Martin Bercovici**, membru corespondent al Academiei, iar secretarul comitetului era profesorul **Ioan D. Stăncescu**, alt specialist de marcă, energetician șef al Institutului de Studii și Proiectări Energetice (ISPE) [9].

Nu există evidențe privind participarea unor specialiști români la primele patru Sesiuni plenare ale CME, cu excepția participării marelui om de știință român în domeniul energiei, **Nicolae Caranfil**, care, la vremea aceea, era directorul general al Societății Generale de Gaz și Electricitate din România.

Din 1956, Comitetul Național Român al CME și-a reluat însă activitatea, la început ca Grup de Lucru în cadrul Societății Generale de Gaz și Electricitate, apoi ca un Comitet sub autoritatea miniștrilor energiei care au urmat la Ministerul Energiei Electrice și în cadrul RENEL/ CONEL. Astfel încât, delegația română formată din **Constantin Dinculescu**, președintele de atunci al CNR-CME și profesorul **Cristea Mateescu**, membru corespondent al Academiei Române, a participat la cea de a **V-lea Sesiune Plenară a CME** care a avut loc la Viena între 17-22 iunie 1956, având ca temă „*Resursele energetice mondiale în lumina realizărilor recente în tehnologie și economie*”. Au fost prezentate peste 270 de rapoarte și s-au efectuat vizite tehnice la mai multe centrale hidro și termoelectrice [10].

Din 1956 și până în prezent România, membrii Comitetului Național Român al CME, au fost prezenți la toate Congresele CME și la evenimentele asociate.

În 1958, atribuțiile de coordonare a Secretariatului Tehnic al Comitetului Național Român al CME i-au fost încredințate lui **Andrei-Călin Mihăileanu**, unul dintre cei mai buni energicieni din țară. Sub conducerea sa, Comitetul a cunoscut o dezvoltare de mare succes, **Călin Mihăileanu** fiind implicat activ în multe activități ale Consiliului Mondial al Energiei, fiind membru în mai multe Comisii și Grupuri de lucru ale CME (Comisia de Conservare a Energiei, Grupul de Lucru pentru Substituția Petrolului etc).

Andrei-Călin Mihăileanu

CĂLIN MIHĂILEANU, PARTICIPANT DIRECT LA EVENIMENTELE CNR-CME

Călin Mihăileanu, în calitate sa de Secretar General al Comitetului Național Român al CME a participat activ la o serie de Congrese ale CME, dar și în cadrul Comisiilor și Grupurilor de Lucru în care îndeplinea poziții importante.

A VI-a Sesiune plenară a CME, 20-27 octombrie, 1962, Melbourne, Australia, cu tema „Evoluția Structurilor Energetice”

A VI-a Sesiune plenară a CME de la Melbourne a fost considerată o adevărată provocare, nu numai pentru țară, ci și pentru întreaga zonă geografică, iar principalele subiecte dezbătute au fost energia nucleară, energia geotermală și solară, precum și evaluarea economică a surselor alternative de energie.

Cuvântul de salut la deschiderea lucrărilor a fost adresat de către **Sir Robert Gordon Menzies**, primul ministru al Australiei (1939-1941, 1949-1966), care a evidențiat două probleme de importanță majoră pentru lumea acelor vremuri: presiunea enormă și în creștere a populației asupra resurselor energetice și distribuirea inechitabilă a beneficiilor vieții moderne între țările puternic dezvoltate și cele mai puțin dezvoltate.

„And this is where you come in, because there is no single element so significant in raising the standards of living, in increasing production as the use of power, the diverse use of power, the putting the power behind the man who works in the factory and the man who works on the farm. This is a tremendous task and, unless it is accomplished by the end of this century, we will find a mass of problems produced by pressure upon limited resources that can lead to disaster in the world”, a declarat **Robert Gordon Menzies**, printre altele [11].

Delegația română participantă la Sesiunea plenară de la Melbourne a fost formată din **Octavian Groza**, la acea vreme directorul ISPE, care a fost conducătorul delegației și **Călin Mihăileanu**, secretarul Comitetului Național Român al CME. La lucrări au participat un număr de 1696 delegați din 50 de țări, Comitetul Național Român prezentând trei rapoarte. Delegația română a avut trei intervenții susținute de **Octavian Groza** și patru intervenții prin **Călin Mihăileanu** [12].

Octavian Groza a condus, în calitate de președinte lucrările subgrupei II.1- *Combustibili solizi-ligniți*, și a răspuns, în numele participanților străini la sesiunea plenară, salutului adresat de primarul orașului Melbourne la recepția oferită de acesta în timpul sesiunii.

Octavian Groza prezidând Subgrupa II-1 la Sesiunea Plenară a CME de la Melbourne [12]

O relatare interesantă a participării delegației române la Sesiunea plenară de la Melbourne o aflăm chiar din relatarea lui **Călin Mihăileanu** din revista *Energetica* [13]:

“Era primul Congres care se desfășura în emisfera sudică a globului (...) Congresul s-a desfășurat în clădirile campusului universitar. Australia făcea parte încă din Commonwealth-ul britanic. Țara noastră nu avea relații diplomatice cu Australia. Călătoria cu avioane Boeing 707 (Boeinguri 747 nu erau încă în uz) a durat, la ducere, două zile și două nopți (...). Delegații români au trăit la sfârșitul congresului celebra criză cubaneză a rachetelor sovietice.

Astăzi, cei ce privesc la televiziune canalul “Discovery” au aflat cu lux de amănunte momentele confruntării dintre J. F. Kennedy și Nikita S. Hrușciiov, care amenința să degenereze într-un al treilea război mondial. În final, înțelepciunea a prevalat de ambele părți și sovieticii și-au retras rachetele, iar Fidel Castro s-a ales cu unele avantaje pecuniare.

Cei doi delegați români, ca și australienii de la antipozi, de altfel, nu au prea fost conștienți de pericolul pe lângă care trecuseră. Au trebuit doar să aștepte, pe spezele companiei QUANTAS, până a fost găsită o cursă cu escală la Singapore și nu pe celelalte aeroporturi din Asia de Sud Est, care erau amplasate în țări din SEATO și nu permiteau celor doi “comuniști” să aterizeze la escala de realimentare cu combustibil, chiar dacă rămâneau la bordul avionului !”

Călin Mihăileanu primise misiunea de a organiza participarea, în cele mai bune condiții, a delegației române la Melbourne. Ca atare, a pregătit redactarea rapoartelor delegației române la Sesiunea plenară, a sintetizat idei privind luări de poziții și a avut o serie de intervenții în cadrul lucrărilor Sesiunii plene.

A VII-a Sesiune plenară a CME, 20-24 august, 1968, Moscova - URSS, cu tema „Resursele mondiale de energie și utilizarea lor pentru beneficiul întregii lumi”

La lucrări au participat 4700 de delegați din 59 de țări și reprezentanți guvernamentali din 40 de țări și din 18 organizații internaționale, înregistrându-se cel mai mare număr de participanți de până atunci. Au fost prezentate 267 de rapoarte și 3200 de persoane au intervenit la discuții [14].

Lucrările au fost deschise de **Pyotr S. Neporojni**, ministrul energiei electrice din Uniunea Sovietică care, în cuvântul său de salut, a evidențiat creșterea rapidă a producției și a consumului de resurse energetice, schimbarea continuă a modelului de combustibil și a balanței energetice, rolul surselor noi de energie și a resurselor nelimitate de energie nucleară, subliniind importanța cooperării internaționale între experții energeticieni.

Rapoartele tehnice analizate în cadrul Sesiunii plene de la Moscova au abordat subiecte privind în principal centralele hidroelectrice, nucleare și termoelectrice, balanța energetică, sursele noi de energie (solară, geotermală și pile de combustie), sistemele electroenergetice, transportul și utilizarea energiei.

Conform Statutului CME privitor la alegerea președinților pentru o perioadă de trei ani, **Lordul Hinton**, președintele Consiliului Executiv Internațional al CME a propus ca profesorul **Pyotr S. Neporojni** să fie ales ca președinte al CME pentru următorii trei ani [15].

Din delegația română participantă la cea de a VII-lea Sesiune plenară a CME de la Moscova, condusă de **Constantin Dinculescu**, vicepreședinte al CNR-CME, a făcut parte și **Călin Mihăileanu**, care, între timp, devenise directorul **Institutului de Cercetări Electroenergetice și pentru Termoficare (ICENERG)**, primul institut de cercetări departamental al sectorului energiei electrice din țară și care a participat activ la lucrări.

Deschiderea sesiunii a avut loc în cadrul unei ședințe festive la Kremlin, în Palatul Congreselor, în prezența a peste 5000 de persoane.

Lucrările propriu-zise ale Sesiunii plene au început în ziua de 21 august 1968. Sosiți la Palatul Congreselor, membrii delegației române au constatat o agitație suspectă în holul Palatului, în special în rândul delegaților occidentali. În câteva minute s-a aflat că în noaptea precedentă trupe

ale URSS și a celorlalte țări participante la Tratatul de la Varșovia (cu excepția României și Albaniei!) invadaseră Cehoslovacia pentru a înăbuși “primăvara de la Praga” [8].

Delegații români au fost convocați imediat la Ambasada României, unde aparatele de radio erau bransate pe “Vocea Americii” și “Europa Liberă”. Între timp organizatorii sovietici erau într-o situație extrem de jenantă. Cât despre delegații occidentali, după unele manifestări “curajoase”, sugerând chiar sabotarea Sesiunii plenare și părăsirea acesteia, au revenit la sentimente mai “pașnice” și “oportuniste”, considerând că dacă tot plătiseră sume importante era cazul să devină “insensibili” la tragedia Cehoslovaciei și să continue participarea la Sesiunea plenară.

La această Sesiune, delegația română a prezentat programul preliminar al Sesiunii plenare ce urma să aibă loc în 1971 la București.

Ședința de deschidere a Sesiunii plenare la Palatul Congreselor, Moscova 1968 [16]

Cu ocazia Sesiunii plenare de la Moscova s-a luat hotărârea ca noua denumire a organizației să fie **Conferința Mondială a Energiei** iar sesiunile plenare să fie organizate din trei în trei ani.

A VIII-a Conferință Mondială a Energiei, 28 iunie -2 iulie, 1971, București, Romania cu tema „Progrese în valorificarea energiei, în special prin utilizare complexă”

2500 de participanți din 51 de țări s-au reunit la Sala Palatului pentru a participa la cea de a VIII-a Conferință Mondială a Energiei, care a avut loc în România, la București.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de **Octavian Groza**, Președintele Comitetului de Organizare și președintele CNR-CME. Președintele Consiliului de Stat, **Nicolae Ceaușescu**, a adresat un cuvânt de salut în care a subliniat onoarea ca România să găzduiască un eveniment de o asemenea anvergură internațională și a reliefat importanța pe care țara noastră o acordă dezvoltării energetice și cooperării internaționale în domeniul cercetării și al aplicațiilor practice ale energiei [17].

Pyotr S. Neporojni, președintele CME, **Eric Ruttle**, Secretarul General al CME și **Octavian Groza**, au avut intervenții în cadrul Sesiunii Plenare a evenimentului.

Au fost prezentate 234 de rapoarte (dintre care 23 din România), realizate de specialiști din 37 de țări și din două organizații internaționale, ONU și CAER, precum și un număr total de 271 intervenții prezentate în sesiunile tehnice [18, 19].

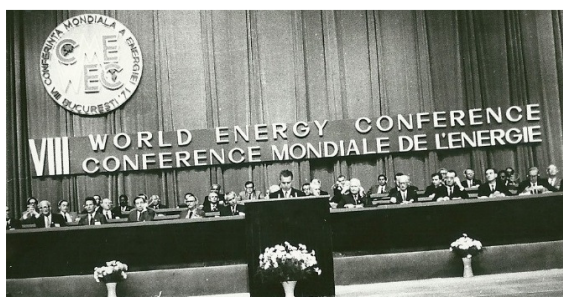
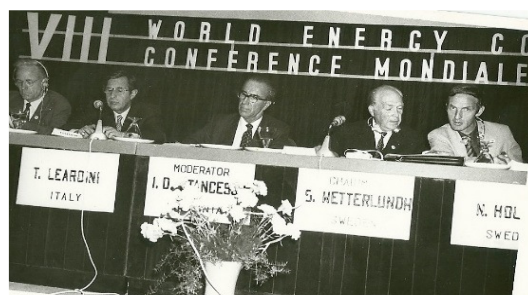
Cele cinci Diviziuni tehnice ale conferinței au abordat subiecte privind aspecte noi referitoare la cererea de energie, îmbunătățirea producerii, transportului, transformării și utilizării complexe a energiei, etc. De asemenea, a fost pentru prima dată abordată posibilitatea ca emisiile poluante să fie în strânsă legătură cu schimbările climatice.

Este de subliniat faptul că în cadrul sesiunilor tehnice s-a menționat și ideea unui vehicul „curat”, soluțiile propuse fiind celule de combustie sau utilizarea gazului natural lichefiat ca și combustibil nepoluant.

Călin Mihăileanu, care era [directorul ICENERG \(Institutul de Cercetări Electroenergetice și pentru Termoficare\)](#), institut aflat în coordonarea Ministerului Energiei Electrice, a fost creierul și coordonatorul evenimentului care s-a desfășurat sub auspiciile Ministerului Energiei Electrice și sub patronajul Guvernului României. Pe lângă rolul major pe care l-a avut **Călin Mihăileanu** în organizarea celei de a VIII-a Conferințe Mondiale a Energiei de la București, el a fost și președintele Comisiei pentru Programul Tehnic al evenimentului și vicepreședinte al Diviziunii I “*Cereri de energie: aspecte noi în dezvoltarea tehnică și economică*” din cadrul conferinței [20].

Sesiunea de Încheiere a lucrărilor Conferinței a fost condusă de **Walker Cisler**, președintele Consiliului Executiv Internațional, iar președintele Congresului, **Pyotr S. Neporojni**, a predat prerogativele prezidențiale noului președinte al Conferinței Mondiale a Energiei, românul **Octavian Groza**, ales în această funcție de către Consiliul Executiv Internațional.

După Congresul CME de la București, **Călin Mihăileanu** a fost numit [Secretarul General al Comitetului Național Român pentru Conferința Mondială a Energiei \(CNR-CME\)](#), funcție pe care a deținut-o până în anul 1984. După reprimirea României în structurile Consiliului Mondial al Energiei, în anul 1990, **Călin Mihăileanu** a fost numit vicepreședintele CNR-CME, funcție pe care a deținut-o până în 1994.

Imagini de la cea de a VIII-a Conferință Mondială a Energiei, 1971, București, România

După acest eveniment memorabil, profesorul **Ioan D. Stăncescu** se angrenează în colaborarea cu Organizația Națiunilor Unite - New York, părăsind și activitatea din cadrul CNR-CME.

A IX-a Conferință Mondială a Energiei, 23-27 septembrie 1974, Detroit – SUA, cu tema „Provocările economice și de mediu ale viitoarelor cerințe energetice”

Cea de a IX-a Conferință de la Detroit a marcat și aniversarea a 50 de ani de la înființarea organizației, în 1924.

În primii săi 50 de activitate, CME s-a confruntat cu un număr mare de provocări care i-au pus la încercare puterea sa ca organizație internațională din domeniul energiei. Conflictele dintre companiile publice și private, dintre țările mari și cele mici, dintre națiunile bogate și cele sărace, dintre viziunile diferite privind cel mai bun mixt energetic al viitorului, toate acestea au contribuit la definirea misiunii, viziunii și obiectivelor CME.

La Conferință au participat 3244 delegați și 906 persoane însoțitoare din 65 de țări și au fost prezentate peste 200 de lucrări tehnice din peste 40 de țări.

Octavian Groza, ministrul român al energiei și președintele Conferinței Mondiale a Energiei a prezentat cuvântul de salut în cadrul Sesiunii de deschidere a evenimentului. După conferință, **Octavian Groza** a devenit președinte de onoare al CME [21].

Subiectele Congresului au analizat tematici referitoare la: populație și resurse energetice, mediul înconjurător și furnizarea de energie, conservarea, transportul și utilizarea energiei etc.

Președintele SUA, Gerald Ford, deschizând lucrările conferinței de la Detroit [22]

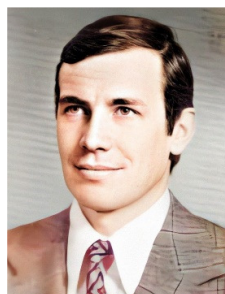
La acest eveniment România a avut 14 participanți și o persoană însoțitoare. Delegația țării noastre a prezentat mai multe lucrări printre care și „*Interrelationship Between Thermal and Nuclear Power Plants and Air Pollution in Romania*”, autori: Constantin Băbălău, Corneliu Burducea, Adrian Georgescu, Maria Maftai și **Călin Mihăileanu** (Divizia a II-a).

Călin Mihăileanu, care ocupa deja funcția de director al ICEMENERG și director general al Institutului Central de Cercetări Energetice (I.C.C.E.), a fost vicepreședinte la ședința Diviziei a III-a.

La inițiativa lui **Walker Cisler**, președintele de atunci al CME, a luat ființă “*Comisia de Conservare a Energiei*” ale cărei principale obiective au fost reducerea consumului de energie printr-o utilizare mai eficientă a energiei sau prin reducerea necesarului de energie pentru creșterea calității mediului, securitate națională și economisirea energiei [23].

Călin Mihăileanu a avut interesante și apreciate luări de poziție la lucrările acestei conferințe, iar contribuțiile sale valoroase și implicarea activă în cadrul CME au atras atenția oficialilor organizației, astfel încât a fost selectat ca membru al nou înființatei *Comisii de Conservare a Energiei*, în cadrul căreia a activat până în anul 1987.

În septembrie 1978 au avut loc în localitatea Banff din provincia Alberta, Canada, lucrările Consiliului Executiv Internațional al CME, la care au participat 174 delegați din 47 de țări, România fiind reprezentată de noul secretar al CNR-CME, **Mihai G. M. Pop**, cercetător științific principal la ICEMENERG, printre subiectele discutate fiind și pregătirea următoarei conferințe a CME de la München [24].

Mihai G.M. Pop, Secretar CNR-CME între anii 1978-1986

A XI-a Conferință Mondială a Energiei, 8-12 septembrie 1980, München-Germania, cu tema „Energia pentru lumea noastră: Energie, societate, mediu”

Gazdele conferinței de la München au fost **Helmut Schmidt**, Cancelarul Republicii Federale Germania, și **Franz Josef Strauss**, președintele Consiliului de Miniștri al landului Bavaria.

Sesiunile cele mai interesante, și care au fost cele mai dezbătute pro și contra de către toți participanții, au fost cele destinate cărbunelui și energiei nucleare, cei doi substituiți ai petrolului, preferați în egală măsură și de participanți și de politicieni. Toți participanții au agreeat ideea necesității reducerii dependenței mondiale de petrol și s-au străduit să găsească un mod de a face acest lucru viabil. Unii dintre ei pledau pentru utilizarea cărbunelui și au dezbătut acest punct de vedere sub toate aspectele, în vreme ce alții pledau pentru energia nucleară, chiar dacă au fost subliniate și riscurile asociate centralelor nucleare electrice, cu atât mai mult cu cât Conferința fusese organizată după accidentul centralei nucleare de la The Three Mile Island, care se produsese pe 28 martie 1979 și este considerat cel mai periculos accident nuclear din istoria SUA [25].

În ciuda opiniilor negative ale publicului privind energia nucleară, Conferința Mondială a Energiei a rămas neclintită în decizia sa de a susține în continuare dezvoltarea energiei nucleare.

Conferința de la München a reunit peste 4000 de delegați din 72 de țări și peste 40 de organizații profesionale din energetică și s-au prezentat 164 de rapoarte. În cadrul celor patru Sesiuni Tehnice, șapte Mese Rotunde și șapte Grupuri de Lucru, dezbaterile au sugerat că este nevoie de strategii energetice pe termen lung și că decidenții politici trebuie să acorde atenție egală nevoilor energetice din toate regiunile globului. Scepticilor energiei nucleare li s-a răspuns că folosirea pașnică a energiei atomice, împreună cu utilizarea cărbunelui vor fi factorii care vor avea un rol important

în politicile energetice viitoare. Toate celelalte surse de energie trebuie să beneficieze de o atenție sporită, iar aspectele privind conservarea energiei au fost amplu dezbătute [26].

Din delegația română, condusă de **Mihail Florescu**, ministru secretar de stat la Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie (CNȘT) a făcut parte și **Călin Mihăileanu**, membru în Comisia de Conservare a Energiei, care a avut intervenții extrem de pertinente în cadrul discuțiilor de la sesiunile tehnice și a celor din cadrul Grupurilor de lucru, și, mai ales în cadrul Comisiei de Conservare din care făcea parte. De altfel, conservarea energiei a fost o temă recurentă la Congresul de la München. Studiile efectuate de Comisia de conservare au arătat că 30 de miliarde de tone de cărbune (huilă) ar trebui să fie utilizate până în anul 2000, deci, de trei ori mai mult față de 1980. S-a convenit că energia nucleară împreună cu ceilalți purtători de energie ar juca un rol important pentru a alimenta în mod corespunzător populația tot mai mare a globului. Evident, era greu de cuantificat impactul conservării energiei atât financiar, cât și din cauza dificultăților.

A XI-a Conferință Mondială a Energiei de la München, 8-12 septembrie 1980 [27]

De asemenea, în cadrul Secției a II-a, „Cererea de energie într-o societate în evoluție”, **Călin Mihăileanu** a prezentat lucrarea „Dinamica raportului între ritmul de dezvoltare economică și socială și consumul de energie în România”, autori: **Călin Mihăileanu**, Aurel Iancu, Mihai Pop, Florin Alexe, Ștefan Răgălie. **Călin Mihăileanu** a moderat de asemenea Masa Rotundă: „Cererea de energie, furnizarea, conservarea și creșterea energiei electrice: resurse invizibile” care a fost deosebit de apreciată de toți participanții. [28]

Primarul orașului München a denumit a XI-a Conferință Mondială a Energiei drept „Olimpiada Energiei”, comparând națiunile participante la acest eveniment de importanță majoră cu atleții de la Jocurile Olimpice. „Competition amongst the nations of the world for energy resources is intense and success or failure is seen in terms of national survival by many political regimes”, a declarat el [25, 8].

Comitetul ad-hoc mixt CME/UNIPEDDE privind disponibilitatea centralelor termoelectrice

Ca urmare a lucrărilor celei de a XI-a Conferință Mondială a Energiei de la München din anul 1980, a fost înființat *Comitetul ad-hoc mixt CME/UNIPEDDE (Uniunea Internațională a Producătorilor și Distribuitorilor de Energie Electrică) privind disponibilitatea centralelor termoelectrice.*

În articolul „*Preocupări privind disponibilitatea centralelor termoelectrice*”, publicat în revista Energetica, **Călin Mihăileanu** analizează detaliat activitatea acestui Comitet ad-hoc mixt CME/UNIPED, din care făceau parte membri din Australia, Brazilia, Danemarca, Franța, Marea Britanie, RDG, RFG, Iordania, Italia, Japonia, Malaiezia, România, Spania, Suedia, SUA, Taiwan (China), URSS, precum și reprezentanți ai unor organisme internaționale: Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA) și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD). Președintele în exercițiu era Derek A. Davis (din partea UNIPED) iar România a fost reprezentată în acest comitet prin profesorul **Vasile I. Nitu**, ca președinte din partea CME [29].

Comitetul mixt CME/UNIPED emisese deja o serie de publicații valoroase pentru specialiști, începând cu o broșură care cuprindea definițiile și metodele de calcul ale factorilor de disponibilitate și indisponibilitate, precum și două broșuri statistice cu datele existente până în 1981 inclusiv. Statisticile conțineau informații cu privire la disponibilitatea centralelor termoelectrice, începând cu aceea a grupurilor din astfel de centrale și se extindeau și la centralele nuclearelectrice, exceptând reactoarele, dar incluzând toate celelalte echipamente și părți cu caracter clasic din centralele nuclearelectrice. În anul 1992 țara noastră a comunicat pentru prima dată informațiile și datele necesare (chiar dacă, după cum se știe, erau în general neperformante), date incluse în raportul Comitetului mixt prezentat în 1992 cu ocazia celui de al XV-lea Congres al CME de la Madrid [30].

Grupul Internațional de Lucru CME pentru definirea diferitelor unități de măsură energetice

Pornind de la necesitatea de a face datele energetice comparabile și de la dificultățile întâmpinate pentru realizarea acestui deziderat chiar în propriile publicații, în anul 1982 CME a înființat un Grup de Lucru internațional pentru analizarea, definitivarea practicilor utilizate de statisticile naționale și internaționale, semnificația și definiția diferitelor unități de măsură energetice și a coeficienților de conversie între aceștia și pentru a face recomandările ce se impuneau în acest sens.

Președintele Grupului de Lucru a fost numit **Călin Mihăileanu**, care era și membru al Comisiei de Conservare.

În articolul „*De la Comitetul Național Român al Conferinței Mondiale a Energiei*”, **Călin Mihăileanu** sublinia printre altele: „*Activitatea Grupului de Lucru, desfășurată timp de un an, s-a încheiat cu recomandări care au fost însușite de Comisia de Conservare și de Comitetul de Programe al CME, fiind în final aprobate de Consiliul Executiv Internațional al CME în septembrie 1983. Toate recomandările privind coeficienții de conversie au fost aprobate de Consiliul Executiv Internațional la reuniunea sa de la New Delhi, cu ocazia celui de-al XII-lea Congres, pentru a fi folosite în toate lucrările și publicațiile ulterioare ale CME.*

Cele patru recomandări au vizat aspecte cu privire la:

1. *conversia energiei electrice de proveniență hidro sau nucleară în energie primară echivalentă;*
2. *puteri calorifice superioare și inferioare;*
3. *unitățile standard de cărbune echivalent și petrol echivalent în sistemul SI;*
4. *energia electrică în consumul final.*

De subliniat că Agenția Internațională pentru Energie Atomică – AIEA, Agenția Internațională pentru Energie - IEA, Uniunea Internațională a Gazului - IGU și Uniunea Internațională a Producătorilor și Distribuitorilor de Energie Electrică - UNIPED, au fost de acord cu adoptarea acestor recomandări. De asemenea, tuturor celorlalte organizații internaționale, inclusiv ISO, CEI și CIGRE, li s-au adus la cunoștință recomandările CME și li s-a cerut să le însușască și să le transmită cu recomandarea de aplicare membrilor proprii. Acțiunea inițiată de CME se înscrie

între cele ce au drept scop omogenizarea exprimărilor în vederea cunoașterii reciproce și a comparării activității societății umane din diferite țări, climate, stadii de dezvoltare etc, precum și ușurării cooperării internaționale, decimalizare, matricizare etc. Chiar dacă nu se vor utiliza peste tot și din primul moment coeficienții de conversie recomandați, dar se va menționa valoarea celor efectiv folosiți (ceea ce astăzi în foarte multe cazuri nu se practică, fiecare cititor făcând presupuneri diferite, conforme cu ce este obișnuit), câștigul va fi cu totul remarcabil pentru comunitatea tehnico științifică internațională” [31].

Activitatea acestui Grup de Lucru s-a desfășurat timp de peste un an și s-a încheiat cu recomandări aprobate de Consiliul Executiv Internațional al CME în septembrie 1983. Drept urmare, la 8 februarie 1984, a fost emisă „Circulara normativă nr. 1” în care se precizează că „toți coeficienții sunt dați în unități de măsură SI” [32].

Aceasta arată preocuparea CME pentru grăbirea introducerii Sistemului Internațional de unități de măsură în energetică.

Al XII-lea Congres Mondial al Energiei, 19-23 septembrie, 1983, New Delhi – India, cu tema „Dezvoltări energetice și calitatea vieții”

Cel de al XIII-lea Congres de la New Delhi a fost inaugurat de Primul Ministru al Indiei, **Indira Gandhi**, denumită și „Femeia Mileniului”, care, în discursul de deschidere, a vorbit despre succesul Indiei în dezvoltarea energiei nucleare și despre angajamentul țării de a continua aceste politici. În ciuda testării bombei nucleare în 1974, Gandhi a subliniat că India nu are bomba nucleară și că programul nuclear al țării a fost dezvoltat din „necesitate”, nu din obiective militare. „*Suntem împotriva armelor nucleare și nu avem astfel de arme. India dezvoltă un program nuclear numai pentru scopuri pașnice*”, a declarat **Indira Gandhi**, care era împotriva ideii că doar țările avansate au putut dezvolta tehnologia nucleară pentru substituția petrolului, lăsând țările în curs de dezvoltare cu combustibili „simpli”, cum ar fi hidrocarburile [33, 34].

Indira Gandhi, Primul ministru indian, la ceremonia de deschidere a Congresului al XII-lea al CME de la New Delhi, 1983 [1]

La rândul său, **Peter Van Siemens**, președintele Conferinței Mondiale a Energiei de atunci, în Sesiunea de deschidere a evenimentului, a evidențiat dezechilibrul pieței între consum și resursele diferitelor surse energetice, în special petrolul, și a subliniat că două treimi din rezervele mondiale exploatabile de petrol se găseau în țările OPEC și abia dacă o zecime în țările industrializate occidentale.

Congresul al XII-lea al CME a fost organizat în patru Sesiuni Tehnice, șapte Mese Rotunde și opt Grupuri de lucru, iar dezbaterile s-au axat pe problemele energetice din două părți ale lumii - țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare -, prezentându-se 140 de rapoarte din 50 de țări [35].

Din delegația română, condusă de **Trandafir Cocârlă**, ministrul Energiei Electrice și Președinte al CNR-CME, au mai făcut parte **Mihai G.M. Pop** (ICEMENERG- secretarul CNR-CME) și **Dan Vamanu** (CNȘT).

Deși nu a participat fizic la Congresul de la New Delhi, **Călin Mihăileanu** a fost foarte implicat în pregătirea participării delegației române și a rapoartelor prezentate la Congres. În perspectiva țărilor dezvoltate, poziția petrolului a fost elementul cheie, din aceasta rezultând o perspectivă tridimensională a lumii: țările exportatoare de petrol, țările dezvoltate importatoare de petrol, țările în curs de dezvoltare importatoare de petrol [36].

Grupul de Lucru pentru substituția petrolului / Oil Substitution Task Force

Printre altele, lucrările Congresului CME de la New Delhi – India din 1983 au reflectat anxietatea națiunilor dezvoltate cu privire la cel mai bun mod de a utiliza „răgazul” cu privire la prețul petrolului pentru a obține autosuficiența prin înlocuirea petrolului cu alte resurse energetice. Ca atare, în cadrul Conferinței Mondiale a Energiei s-a înființat „Grupul de Lucru pentru Substituția Petrolului”, al cărui membru a fost, timp de mai mulți ani, și **Călin Mihăileanu**.

Ca de obicei, **Călin Mihăileanu** a avut o activitate intensă în cadrul acestui Grup de Lucru, apreciată și de conducerea executivă a CME de la Londra și de ceilalți membri ai Grupului. La inițiativa sa, în luna mai 1984 a fost organizată la București întâlnirea membrilor Grupului de Lucru pentru substituția petrolului, evident, sub egida Conferinței Mondiale a Energiei.

Trebuie să subliniem că era extrem de dificil ca o organizație română să poată organiza evenimente internaționale de o astfel de anvergură în anii României comuniste de atunci. Totuși, grație eforturilor întreprinse de **Călin Mihăileanu**, cu sprijinul Ministerului Energiei Electrice și ICEMENERG, acest lucru a fost posibil.

La eveniment au participat președinți și secretari generali din 27 de Comitete Naționale ale CME, iar lucrările au fost moderate de **Călin Mihăileanu**.

Evenimentul a fost deschis de către **Trandafir Cocârlă**, ministrul român al energiei electrice și de **Eric Ruttley**, secretarul general al CME. A luat apoi cuvântul **Călin Mihăileanu**, secretarul general al CNR-CME și ceilalți membri marcanți ai CME.

Evenimentul a fost organizat impecabil și s-a bucurat de un real succes, cu ecouri atât pe plan național cât și internațional, concluziile acestuia fiind analizate în cadrul evenimentelor ulterioare organizate în cadrul CME.

Întâlnirea Grupului de Lucru pentru Substituția petrolului, București, mai 1984. De la dreapta la stânga: Trandafir Cocârlă - președintele CNR-CME, Elena Ratcu - CNR-CME, Eric Ruttley, Secretar General CME, Paul Gilli - Austria, Michael Schmeerberger – Austria [37]

Comisia de Conservare a Energiei

În anul 1974 a fost înființată Comisia de Conservare a Energiei, iar **Călin Mihăileanu** a fost membru al acestei Comisii între 1974-1987. Încă de la înființare, din Comisie făcea parte și profesorul **Ioan D. Stăncescu**, ca reprezentat al Organizației Națiunilor Unite.

Reuniunea Comisiei de Conservare a Energiei- Viena, 1975 [38]

În 1978, **Călin Mihăileanu** participă, alături de ceilalți membri ai Comisiei de Conservare a Energiei, la redactarea raportului *"Looking Ahead to 2020"*, raport ce urma să fie apoi reactualizat periodic.

Singura reuniune a acestei comisii, care a avut loc în România, la București, s-a desfășurat în perioada 17-20 iulie 1979, la Casa Titulescu, sub directa coordonare a lui **Călin Mihăileanu**, cu sprijinul unei echipe din ICEMENERG.

20 iulie 1979 – Reuniunea Comisiei de Conservare a Energiei din cadrul CME, București, la Casa Nicolae Titulescu. Călin Mihăileanu al treilea din dreapta [39]

Călin Mihăileanu a prezentat cu această ocazie raportul *"Energy Conservation in Romania"* [40].

Comisia de Conservare reunea un mănunchi de prestigioși oameni de știință din domeniul strategiilor energetice. La nivelul anului 1984, aceasta era compusă din:

- Președinte: Marcel Boiteux (Franța);
- Membri din oficiu: S. O. Hultin (Președinte al Consiliului Executiv Internațional), J. S. Foster (Președinte al Comitetului de Programe), E. Rutledge (Secretar General al CME);

- Membri: I. Diop (Senegal), J. R. Frisch (Franța), T. Jaszay (Ungaria), P. Krafft (Elveția), **Călin Mihăileanu** (România), K. Mishra (India), T. Mori (Japonia), G. Obermair (Austria), H. K. Schneider (RFG), S. C. Trindade (Brazilia), N. A. White (Marea Britanie), S. G. Yatrov (URSS). Pe lângă aceștia, mai erau membri opt specialiști reprezentând organizații internaționale și doi membri coopțați.

Unul din rapoartele acestei comisii a fost și "*Balanța energetică mondială 2000-2020*" [41]. Raportul a fost dezbătut la Congresul al XII-lea al CME ce a avut loc la New Delhi în 1983 și publicat în 1984.

Lucrarea sintetizează rezultatele unora dintre analizele de prognoză efectuate începând cu anul 1981 și actualizează rapoartele anterioare, prezentate cu ocazia Conferinței de la Istanbul (1977) și a celei de la München (1980). Din studiu rezultă că energia va continua să constituie o problemă fără soluții facile. Astfel, necesitatea de a urmări politici ferme de utilizare rațională a energiei și de substituție a petrolului este mai mult ca niciodată justificată.

Lucrările Consiliului Executiv Internațional al CME- Sofia, Bulgaria, 1985

Între 12 și 18 septembrie 1985 s-au desfășurat la Sofia lucrările Consiliului Executiv Internațional al CME, la care au luat parte 250 de specialiști energeticieni reprezentanți a peste 50 Comitete naționale și 10 organizații tehnico-științifice internaționale. Din România au participat **Mihai G.M. Pop**, secretarul CNR-CME și **Călin Mihăileanu**, secretar științific al Institutului Central de Cercetări Energetice (ICCE), membru al Comisiei de Conservare a Energiei din cadrul CME [42].

Cu această ocazie s-au întrunit și organele subsidiare, de lucru, ale CME. A fost analizată perspectiva energiei mondiale, așa cum a reieșit din materialele de lucru și discuțiile neoficiale purtate. Deși energia globului terestru se compune astăzi preponderant din energie fosilă, acumulată în decursul multor milenii, ea nu este echivalentă decât cu a 20000-a parte din totalul energiei primită continuu de la soare. Comisia de Conservare a Energiei a făcut o estimare a consumului de energie al țărilor în curs de dezvoltare în scenariul considerat cel mai plauzibil până la nivelul anului 2050 [43].

Aceasta a fost ultima reuniune CME la care au participat delegați din România înainte de 1990.

Comitetul Național Român al CME (1986-1990)

Cu începere din anul 1986, sub regimul comunist din România acelor ani, România a trecut la reconstrucția unor uriașe proiecte industriale energo-intensive, fără a ține cont de disponibilitatea resurselor sau de tehnologiile avansate, de cerințele pieței sau de opiniile specialiștilor. În condițiile date, activitățile României în cadrul CME au fost serios marcate.

Comitetului Național Român nu i se mai alocuau resurse financiare pentru a plăti cotizația anuală la CME, deoarece toate plățile în valută pentru afilierea României la organizații și asociații profesionale internaționale fuseseră complet interzise de către liderii comuniști. Nici participările individuale ale specialiștilor români la congrese sau simpozioane internaționale nu mai erau permise, din cauza lipsei de resurse financiare și din cauza totalului blocaj al circulației ideilor și a oamenilor, deși România era țară co-semnatară al Actul Final de Organizare pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) de la Helsinki.

Nu mai erau permise nici contactele cu specialiștii străini participanți la diferite evenimente naționale, fără aprobări speciale de la Securitate (poliția secretă a României). În astfel de condiții, România a devenit aproape izolată de alte state.

Deoarece nu mai era permisă efectuarea de plăți în valută către organizațiile internaționale, CNR-CME a fost în imposibilitatea de a plăti cotizația anuală la CME London Office timp de trei ani.

Ca urmare, în 1988, Comitetul Național Român al CME a fost exclus din structurile CME și nu a mai participat la niciunul dintre evenimentele organizate de CME.

De fapt, chiar și în cei doi ani anteriori (1985-1987), legăturile au fost sumare, atât datorită posturii de rău platnici în care se găsea CNR-CME cât și blocajului realizat de regimul comunist în relațiile tehnico-științifice cu țările vestice [43].

Comitetul Național Român al CME (1990-2020)

La începutul anului 1990, după succesul revoluției Române din 1989 care a pus capăt regimului comunist ce dominase țara timp de aproape 50 de ani, un grup de inițiativă din partea sectorului energetic, format din profesorul **Aureliu Leca**, președintele RENEL, **Călin Mihăileanu**, **Radu Enache**, directorul ICEMENERG București și **Elena Ratcu**, șeful departamentului de Relații Internaționale de la ICEMENERG, a supus atenției Comitetului Director al RENEL reafilierea CNR-CME la structurile Consiliului Mondial al Energiei. Astfel, cei menționați mai sus au făcut demersuri la CME pentru reprimirea asociației române la CME, au obținut aprobările interne necesare și au făcut demersuri pentru plata cotizațiilor restante pe ultimii trei ani (1986-1989) și a celei pentru anul 1990 (conform scrisorii politicoase, dar ferme primită de la Secretarul General al CME, **Eric Ruttle**), iar România a fost reprimată ca membru al CME cu drepturi depline.

Astfel, la **Adunarea Executivă a CME** de la Budapesta care a avut loc în toamna anului 1991, România și-a recăpătat oficial statutul de membru cu drepturi depline al CME.

La eveniment a fost prezent **Aureliu Leca**, președintele RENEL și președintele Comitetului Național Român al CME, împreună cu cei doi vicepreședinți ai CNR-CME, **Călin Mihăileanu** și profesorul **Costin Moțoiu**.

Cu ocazia Adunării Executive de la Budapesta, în ziua de 17 septembrie 1991 s-a organizat un simpozion cu tema *”De la planificarea centralizată la economia de piață – probleme și oportunități legate de energie”*. În cadrul primei sesiuni de comunicări cu tema *”Scenarii de viitor pentru cererea și oferta de energie în regiunea URSS și Europa de Est – perspectivele Estului”*, **Călin Mihăileanu** a prezentat raportul *”Energia electrică”*, întocmit împreună cu **Radu Enache**, directorul ICEMENERG, care a deținut în perioada 1991-1992 și funcția de Secretar al CNR-CME [44].

Luarea de poziție românească față de activitatea regională a Comisiei “Energy for Tomorrow’s World” (ETW)

”Energie pentru lumea de mâine” (ETW) este denumirea unei comisii înființate în cadrul CME în anul 1989, cu scopul de a identifica un cadru realist de rezolvare a problemelor regionale și globale ale energiei, prin care cerințele întregii umanități să fie satisfăcute în mod adecvat, cu costuri acceptabile și respectarea mediului ambiant, corespunzând condițiilor unei dezvoltări durabile a planetei noastre [45].

Merită amintită aici o contribuție românească, deși țara noastră nu a fost reprezentată în Comisia ETW, deoarece România avea alte priorități în 1989, când au fost puse bazele comisiei.

În 1991, **Călin Mihăileanu** a întocmit o notă cuprinzând *”Unele considerente privind comisia ETW a CME”* [44].

Inițial, au fost gândite doar opt regiuni de studiu, în care a fost împărțit globul, una dintre acestea fiind *”Europa de Vest”* și o alta *”U.R.S.S. și Europa de Est”* [46]. Între timp, arată **Călin Mihăileanu**, *”realitățile”* s-au schimbat în mod dramatic. Pactul de la Varșovia și CAER-ul practic nu mai existau iar opțiunile politice ale tuturor țărilor est-europene erau definitiv și irevocabil îndreptate spre tipul

occidental de democrație pluralistă. În concluzie s-a propus să fie retrase țările Europei de Est din regiunea "U.R.S.S. și Europa de Est" pentru a fi comasate cu cele ale "Europei de Vest", cele două noi regiuni urmând să devină "Europa" și "U.R.S.S. ".

Nota, însoțită de conducerea CNR-CME, a fost trimisă Secretariatului General al CME pentru examinare și eventuala includere pe ordinea de zi a Adunării Executive a CME. Secretarul General al CME a arătat că punctul de vedere exprimat în notă este corect, corespunde și cu alte păreri exprimate în ultima vreme, dar că adoptarea propunerii ar crea perturbării în activitatea Comisiei. Între timp, evenimentele survenite în U.R.S.S. au complicat problema, dar, în fapt s-a lucrat separat pe zona Europei de Est, realizându-se parțial propunerea românească.

Al XV-lea Congres al CME, 20-25 septembrie 1992, Madrid - Spania, cu tema "Energia și viața"

La congres au participat delegați din 120 de țări și au fost prezentate 250 de rapoarte cu autori din 54 de țări și 21 de organizații internaționale. Programul tehnic a fost structurat pe patru Divizii referitoare la energia și mediul înconjurător, economia de energie, dezvoltarea și cooperarea.

România a prezentat patru rapoarte, printre care și "*Unele aspecte energetice ale eșecului socio-economic al economiilor centralizat planificate din Europa de Est. Cazul României*", autori **Călin Mihăileanu**, Nicolae Liciu și Constantin Bunescu, la Divizia a 3-a [44].

Înainte de desfășurarea Congresului, CNR-CME a stabilit ca revista *Energetica* să fie reprezentantul mass-media în România al CME, numire confirmată și de Comitetul de Organizare al Congresului de la Madrid [38].

O decizie importantă luată cu această ocazie a fost schimbarea numelui organizației în **World Energy Council – Consiliul Mondial al Energiei**.

Poziția CME în cadrul proiectului „Eficiența energetică 2000”

Între 24-28 mai 1993 a avut loc la Paris simpozionul „Eficiența energetică și tranziția economică în țările Europei Centrale și Orientale”, prevăzut în proiectul „Eficiența energetică 2000”, a cărui lansare a fost decisă în anul 1990 de consilieri speciali în domeniul energiei din partea guvernelor țărilor membre ale Comisiei Economice pentru Europa a ONU, organizator fiind CEE-ONU, împreună cu ADEME (Agenția de Mediul și Conservare a Energiei) din Franța. La simpozion au participat 160 de delegați din 28 de țări și 18 reprezentanți din organizații internaționale.

Călin Mihăileanu a fost reprezentantul României la simpozion, din partea CNR-CME.

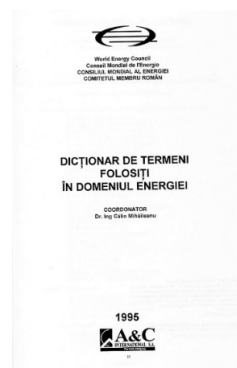
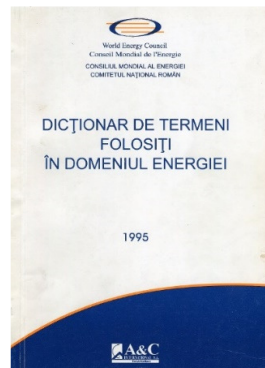
Simpozionul s-a desfășurat în cadrul a cinci secții, care au abordat aspecte privind: politici energetice naționale (secția 1), tranziția economică în sectoarele consumatoare de energie (secția 2), finanțarea eficienței energetice (secția 3), decizii, organizare și necesități (secția 4) și întrunirea președinților și raportorilor generali ai secțiilor (secția 5) [47].

Călin Mihăileanu a avut o intervenție comprehensivă în cadrul primei secții „Politici energetice naționale”, în care a semnalat, din înțelesul și în numele Consiliului Mondial al Energiei, rolul important pe care îl joacă organizațiile neguvernamentale, și, în special CME, în problematica simpozionului, precum și necesitatea legăturii între diversele organizații internaționale, pentru o corelare eficientă și pentru evitarea suprapunerilor între acestea.

Contribuții în cadrul Comitetului ”Terminologie în domeniul energiei”

În anul 1992, Comitetul de Terminologie în domeniul energiei (Președinte **M. Kleinpeter** din Franța) a elaborat un nou *Dicționar de terminologie*. Acesta succede Glosarului de terminologie multi-lingual (engleză, franceză, germană, spaniolă) al CME, publicat în 1986, care nu este însă o simplă ediție actualizată a Glosarului. Noul dicționar a fost lansat cu ocazia celui de al XV-lea Congres al CME de la Madrid și conține circa 2000 de termeni, dintre cei mai folosiți în domeniul energiei și al celor conexe cu aceasta. Față de etapele anterioare, acesta cuprinde termenii grupați în 20 de secțiuni, două dintre acestea fiind introduse și ca urmare a observațiilor și sugestiilor primite la etapele anterioare: ”Termoficarea și încălzirea centralizată” și ”Unități de măsură”.

Călin Mihăileanu a luat inițiativa de a elabora o versiune în limba română a Dicționarului de terminologie și, în urma unei consultări cu Biroul Central al CME de la Londra s-a obținut o reacție favorabilă.

Traducerea în limba română a Dicționarului de termeni folosiți în domeniul energiei-1995

În anul 1993 CNR-CME și-a dat acordul pentru elaborarea, sub egida sa, a versiunii în limba română a dicționarului, lucrarea fiind realizată de către un colectiv format din cinci membri ai CNR-CME, sub coordonarea lui **Călin Mihăileanu**, și tipărită în anul 1995.

Al XVI-lea Congres al CME, 8-13 octombrie 1995, Tokyo - Japonia, cu tema ”Energie pentru lumea noastră - Ce ne rezervă viitorul?”

Congresul s-a desfășurat timp de 6 zile la Nippon Convention Centre, deschiderea oficială a lucrărilor fiind făcută de **Prințul moștenitor Naruhito**, însoțit de **Prințesa Masako**, de Primul ministru și Vice-prim ministrul Japoniei și mulți alți demnitari.

Ceremonia de deschidere a Congresului CME de la Tokyo [1]

La Congres au participat circa 5000 de delegați din 84 de țări și 19 organizații internaționale și au fost prezentate 245 de referate.

Printre referatele prezentate la Secțiunea a IV-a s-a numărat și *"Energia- componenta dezvoltării și restructurării economice în România"*, autori: Mușatescu, V., Popescu, G., Liciu, N., **Călin Mihăileanu**, C., Vlădescu, A. (Referat 1.4.07).

Conferințele Naționale ale Energiei și Forumul Regional al Energiei (FOREN)

Călin Mihăileanu a avut o prezență activă la toate Conferințele Naționale ale Energiei (CNE), organizate sub egida CNR-CME în perioada 1992-1998 și la edițiile Forumului Regional al Energiei (FOREN), organizat sub egida CME în perioada 2000-2004. A contribuit cu lucrări la evenimentele importante ale Conferinței Naționale a Energiei și ale FOREN, precum și la sesiunile tehnice ale acestora, a avut importante luări de poziție pe problemele cele mai importante ale sectorului energiei din țara noastră și, prin prezența și contribuția sa valoroasă, a adus o incontestabilă valoare adăugată acestor conferințe.

La **Conferința Națională a Energiei – CNE'92**, cu participare internațională, desfășurată în perioada 15-18 iunie 1992 la Neptun, **Călin Mihăileanu** a făcut parte din Comitetul de Coordonare al Conferinței.

Călin Mihăileanu, Jean Constantinescu și Walter Patterson – CNE'92 [37]

La **Conferința Națională a Energiei – CNE'94** (13-16 iunie 1994, Neptun) și la **Conferința Națională a Energiei – CNE'96** (1-5 septembrie 1996, Neptun), **Călin Mihăileanu** face parte din Comitetul de Organizare, în calitate de Președinte al CNR-CIGRE. La CNE'96 Călin Mihăileanu a fost de asemenea moderator la Secția I: *"Politici și strategii energetice. Finanțarea și dezvoltarea rețehnologizării"*.

Călin Mihăileanu și Gheorghe Bălan, împreună cu trei delegați străini la CNE'94 [37]

Conferința Națională a Energiei – CNE'98 (14-18 iunie 1998, Neptun), a patra ediție după readerarea CNR în cadrul CME, s-a desfășurat sub sloganul "*Energie pentru lumea de mâine-Reconcilierea eficienței și competitivității cu dezvoltarea durabilă*". Conferința a reunit mai mult de 1300 de participanți din 24 de țări, fiind prezentate 149 de rapoarte în cadrul celor patru Divizii tehnice. A fost de asemenea organizată o expoziție cu 60 de standuri naționale și internaționale, un număr de 46 de Mese Rotunde corporatiste precum și 38 de proiecții de filme tehnice. Și de această dată **Călin Mihăileanu** a fost o prezență activă la discuții și a prezidat mai multe dezbateri.

Călin Mihăileanu, acad. Gleb Drăgan și prof. Aureliu Leca la CNE'98 [37]

Călin Mihăileanu, acad. Gleb Drăgan, prof. Aureliu Leca și Vasile Rugină la CNE'98 [37]

Începând cu anul 2000, Conferința Națională a Energiei devine **Forumul Regional al Energiei (FOREN)** și este inclus în lista manifestărilor majore organizate de CME.

În perioada 10-14 septembrie 2000 are loc la Neptun **FOREN-2000** cu tema: "*Tehnologii pentru piețele liberalizate de energie*", **Călin Mihăileanu** făcând din nou parte din Comitetul de Organizare.

Călin Mihăileanu cu Andrei Zabunov și un delegat francez la FOREN -2000 [49]

Călin Mihăileanu cu Ana Leca și Tiberiu Câmpureanu la FOREN-2000 [37]

Călin Mihăileanu este cel care în 2004, cu ocazia aniversării a 80 de ani de existență a CNR-CME, a avut ideea redactării unei Monografii cu istoricul CNR-CME, monografie care a fost realizată 10 ani mai târziu, în anul 2014 și la lansarea căreia, din păcate **Călin Mihăileanu** nu a mai participat, deoarece ne părăsise în anul 2006.

25.11.2004 – Sărbătorirea a 80 de ani de existență a CNR-CME: Călin Mihăileanu în centrul imaginii, rândul al doilea, în spatele Președintelui României la acea data, Ion Iliescu

Pentru întreaga activitatea depusă în cadrul CNR-CME și pentru contribuția adusă la promovarea energiei românești și a specialiștilor săi la nivel mondial, **Călin Mihăileanu** a fost desemnat membru de onoare al CNR-CME și a fost distins cu Diploma de Excelență și Medalia CNR-CME.

22.12.2004 – Călin Mihăileanu primind Diploma de Excelență de la Iulian Iancu – Președintele CNR-CME

Evoluția CNR-CME din 1990 până în prezent

Profesorul **Aureliu Leca** a îndeplinit funcția de președinte al CNR-CME între anii 1990-1993 și 1997-2004, **Călin Mihăileanu** a fost vicepreședintele asociației între anii 1990-1992, iar **Jean Constantinescu** a fost secretarul general al CNR-CME între anii 1992-1996.

Între anii 1993-1995, președintele CNR-CME a fost **Victor Vaida** (*care ocupa funcția de Președinte al RENEL*), după care președinția Comitetului a fost preluată din nou de **Aureliu Leca**, până în anul 2004.

*Aureliu Leca, Președintele CNR-CME
între anii 1990-1993 și 1995-2004*

*Victor Vaida, Președintele CNR-CME
între anii 1993-1995*

La Adunarea Generală a CNR-CME din anul 2004, **Iulian Iancu** a fost ales în funcția de Președinte al CNR-CME, înlocuindu-l pe **Aureliu Leca**, funcție pe care o deține și în prezent.

Iulian Iancu, Președintele CNR-CME din anul 2004 până în prezent

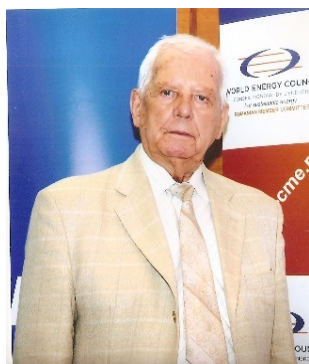
În 1996 **Jean Constantinescu** s-a retras din funcția de Secretar General al CNR-CME, iar în aceasta funcție a fost ales **Vasile Rugină**, care a condus Comitetul între anii 1996-2003, fiind succedat de **Gheorghe Bălan**, care a fost numit director general executiv al CNR-CME și care a condus organizația în această calitate între anii 2003-2017. În anul 2017, funcția de director general executiv a revenit lui **Ștefan Gheorghe**, care conduce și în prezent activitatea executivă a CNR-CME.

*Jean Constantinescu, Secretar General
CNR-CME între anii 1992-1996*

*Vasile Rugină, Secretar General
CNR-CME între anii 1996-2003*

*Gheorghe Bălan, Director General Executiv
CNR-CME între anii 2003-2017*

*Ștefan Gheorghe, Director General Executiv
CNR-CME între anii 2017 – prezent*

În anul 1997 Comitetul Național Român al Consiliului Mondial al Energiei a devenit Asociație Independentă, cu personalitate juridică, sub denumirea de *Asociația Comitetul Național Român al Consiliului Mondial al Energiei*.

***Călin Mihăileanu* s-a numărat printre membrii fondatori ai Asociației Comitetul Național Român al Consiliului Mondial al Energiei.**

În luna martie 2019 Consiliul Mondial al Energiei avea ca membri 87 de Comitete Naționale plus două țări membri direcți (vezi anexa 2) [50].

***Călin Mihăileanu* a fost și rămâne pentru toți cei cu care a colaborat pe plan național și internațional, un adevărat SENIOR al energiei românești, ca atitudine și mod de a profesa, de a conduce, de a-și trăi viața profesională și cea personală, de a se comporta, de a comunica, de a forma la rândul său alte elite.**

Autori:

***Elena Ratcu
Dumitru Manea***

August 2020

Urmează: Anexe si Bibliografie

Membrii fondatori ai Conferinței Mondiale a Electricității, Londra, 1924 [4]

1. Africa de Sud	22. Japonia
2. Australia	23. Kenya
3. Austria	24. Letonia
4. Belgia	25. Luxemburg
5. Canada	26. Marea Britanie
6. Chile	27. Mexic
7. China	28. Noua Zeelandă
8. Columbia	29. Norvegia
9. Cehoslovacia	30. Nyasaland
10. Danemarca	31. Olanda
11. Elveția	32. Peru
12. Indiile de Est Olandeze	33. Polonia
13. Finlanda	34. România
14. Franța	35. Rodezia de Sud
15. Germania	36. Spania
16. Coasta de Aur	37. Suedia
17. Grecia	38. SUA
18. Guyana Britanică	39. Ungaria
19. India	40. Uniunea Sovietică
20. Irlanda	41. Iugoslavia
21. Italia	

Comitetele Naționale Membre ale Consiliului Mondial al Energiei (martie 2019) [50]

 Algeria	 Iordania
 Argentina	 Kazahstan
 Armenia	 Kenia
 Austria	 Coreea de Sud
 Bahrain	 Letonia
 Belgia	 Liban
 Bolivia	 Libia
 Bosnia	 Lituania
 Botswana	 Malaiezia
 Brazilia	 Malta
 Bulgaria	 Mexic
 Camerun	 Monaco
 Canada	 Mongolia
 Ciad	 Maroc
 Chile	 Namibia
 China	 Nepal
 Columbia	 Olanda
 Coasta de Fildeș	 Noua Zeelandă
 Croația	 Niger
 Cipru	 Nigeria
 Congo	 Pakistan
 Republica Dominicană	 Panama
 Ecuador	 Paraguay
 Egipt	 Polonia
 Estonia	 Portugalia
 Eswatini	 România
 Etiopia	 Rusia
 Finlanda	 Arabia Saudită
 Franța	 Senegal
 Germania	 Serbia
 Grecia	 Singapore
 Hong Kong, China	 Slovacia
 Ungaria	 Slovenia
 Islanda	 Africa de Sud
 India	 Spania
 Indonezia	 Sri Lanka
 Iran	 Suedia
 Irlanda	 Elveția
 Italia	 Siria
 Japonia	 Tanzania

 Tailanda
 Trinidad & Tobago
 Tunisia
 Turcia
 Ucraina
 Emiratele Arabe Unite
 SUA
 Uruguay

Anexa 3

Conferințele și Congresele Conferinței Mondiale a Energiei și ale Consiliului Mondial al Energiei [4]

<i>Prima Conferință Mondială a Electricității</i>	<i>Londra, 1924</i>	<i>„The Resources of the World in Power and Fuel and their use of the Greatest Possible Advantage”</i>
<i>A II-a Conferință Mondială a Electricității</i>	<i>Berlin, 1930</i>	<i>„The Power Problem from Every Point of View”</i>
<i>A III-a Conferință Mondială a Electricității</i>	<i>Washington, 1938</i>	<i>„The National Power Economy”</i>
<i>A IV-a Conferință Mondială a Electricității</i>	<i>Londra, 1950</i>	<i>„World Energy Resources and the Production of Power”</i>
<i>A V-a Conferință Mondială a Electricității</i>	<i>Viena, 1956</i>	<i>„World Energy Resources in the Light of Recent Technical and Economic Developments”</i>
<i>A VI-a Conferință Mondială a Electricității</i>	<i>Melbourne, 1962</i>	<i>„The Changing Pattern of Power”</i>
<i>A VII-a Conferință Mondială a Energiei</i>	<i>Moscova, 1968</i>	<i>„The World’s Resources of Energy and their Utilisation to the Profit of Mankind”.</i>
<i>A VIII-a Conferință Mondială a Energiei</i>	<i>București, 1971</i>	<i>„Improving the Utilisation of Energy, with Special Reference to Complex Uses”</i>
<i>A IX-a Conferință Mondială a Energiei</i>	<i>Detroit, 1974</i>	<i>„The Economic and Environmental Challenges of Future Energy Requirements”</i>
<i>A X-a Conferință Mondială a Energiei</i>	<i>Istanbul, 1977</i>	<i>„Energy Resources, Availability and Rational Use”</i>
<i>A XI-a Conferință Mondială a Energiei</i>	<i>München, 1980</i>	<i>„Energy for our World: Energy, Society, Environment”</i>
<i>Al XII-lea Congres al Conferinței Mondiale a Energiei</i>	<i>New Delhi, 1983</i>	<i>„Energy Development, Quality of Life”.</i>
<i>Al XIII-lea Congres al Conferinței Mondiale a Energiei</i>	<i>Cannes, 1986</i>	<i>„Energy Needs and Expectations”</i>
<i>Al XIV-lea Congres al Conferinței Mondiale a Energiei</i>	<i>Montreal, 1989</i>	<i>„Energy for Tomorrow”</i>
<i>Al XV-lea Congres al Conferinței Mondiale a Energiei</i>	<i>Madrid, 1992</i>	<i>„Energy and Life”</i>
<i>Al XVI-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Tokyo, 1995</i>	<i>„Energy for our Common World – What will the Future Ask for Us?”</i>
<i>Al XVII-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Houston, 1998</i>	<i>„Energy and Technology: Sustaining World Development into the Next Millennium”</i>
<i>Al XVIII-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Buenos Aires, 2001</i>	<i>„Energy Markets: The Challenges of the New Millennium”</i>
<i>Al XIX-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Sydney, 2004</i>	<i>„Delivering Sustainability: Challenges and Opportunities for the Energy Industry”</i>

<i>Al XX-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Roma, 2007</i>	<i>„The Energy Future in an Interdependent World”</i>
<i>Al XXI-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Montreal, 2010</i>	<i>„Responding now to Global Challenges –Energy in Transition for a Living Planet”</i>
<i>Al XXII-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Daegu - Coreea de Sud , 2013</i>	<i>„Securing Tomorrow's Energy Today”</i>
<i>Al XXIII-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Istanbul, 2016</i>	<i>„Embracing New Frontiers”</i>
<i>Al XXIV-lea Congres al Consiliului Mondial al Energiei</i>	<i>Abu-Dhabi,2019</i>	<i>„New Vision of Energy for Prosperity”</i>

Surse bibliografice:

1. Wright, R., Shin, H., Trentman, F. *From World Power Conference to World Energy Council – 90 Years of Energy Cooperation-1923-2013*, World Energy Council, Londra, Marea Britanie, 2013
2. Meyer, T. H. D. *N Dunlop - A Man of our Time*, Temple Lodge Publishing, Marea Britanie, 2014
3. Croitoru, M. *Din istoria Consiliului Mondial al Energiei*, Editura AGIR, București, 2006
4. *** www.worlenergy.org
5. Bridges, T.C., Hessell Tiltman, H. *The Romance of Motoring Book*, Londra, Marea Britanie, 1938
6. ***<https://new.siemens.com/global/en/company/about/history/news/world-energy-congress.html>
7. *** *WEC Annual Report*, Londra, Marea Britanie, 1956

8. Bălan, Gh. (coordonator), Vernescu, V., Ratcu, E., Golovanov, N. *Monografia Comitetului Național Român al Consiliului Mondial al Energiei (CNR-CME)- 90 de ani de brand energetic românesc*, Editura AGIR, București, 2014
9. Lazaride, G. *Înființarea Comitetului Național Român pentru Participarea la Conferințele Energetice și Electrotehnice Internaționale*, *Energetica*, nr.11, 1956, p.538-539
10. *** *The Fifth World Power Conference*, Journal I.E.E., 1956, p.512-514
11. *** *P.M Transcripts*, Australian Government, Department of Prime Minister, 20.10.1962.
12. Groza, O., Mihăileanu, C. *Lucrările celei de-a 6-a sesiuni plenare a Conferinței Mondiale a Energiei*, *Energetica*, nr.5, 1963, p.193-222
13. Mihăileanu, C. *Contacte și relații internaționale ale revistei Energetica*, *Energetica*, nr.3, 2003, p.107-108
14. Stăncescu, I.D. *Resurse mondiale de energie și utilizarea lor în folosul omenirii. A VII-a Sesiune plenară a Conferinței Mondiale a Energiei – Moscova, august 1968*, *Energetica*, nr. 3, 1969, p.109-119
15. ***^{7th} *World Energy Conference -Transactions*, vol. I, Moscova,1970
16. *** *WEC Annual Report*, Londra, Marea Britanie, 1968
17. Groza, O. *A 8-a Conferință Mondială a Energiei*, *Energetica*, nr.6, 1971, p.245
18. *** *A VIII-a Conferință Mondială a Energiei – București, 28 iunie – 2 iulie 1971*, *Energetica*, nr.3, 1972, p. 375-376
19. Stăncescu, I. D., Nitu, V.I. *A VIII-a Conferință Mondială a Energiei*, *Energetica*, nr.7, 1971, p. 85-91
20. *** *Lista lucrărilor prezentate la cea de-a VIII-a Conferință Mondială a Energiei*, *Energetica*, nr.7, 1971, p. 124-129
21. Pop, M.G.M., Mihăileanu, C., Trifan, M. *Conferința Mondială a Energiei, ENERGETICA - 1*. Editura Tehnică, 1986, p.328-337
22. *** *WEC Annual Report*, Londra, Marea Britanie, 1974
23. ****WEC – Founding Members, „World Energy 1923-1988 and Beyond”*, 1988
24. Pop, M.G.M. *De la Comitetul Național Român al Conferinței Mondiale a Energiei*, *Energetica*, nr.10, 1978, p. 371-373
25. ****The American Presidency Project - President's Commission on the Accident at Three Mile Island Remarks, December 7, 1979*, 1983
26. *** *A XI-a Conferință Mondială a Energiei – München, 8-12 septembrie 1980*, *Energetica*, nr. 12, 1980, p.569-572
27. *** <https://new.siemens.com>
28. *** *Lista rapoartelor prezentate la cea de-a XI-a Conferință Mondială a Energiei*, *Energetica*, nr. 12, 1980, p.573-577
29. Mihăileanu, C. *De la CNR-CME – Preocupări privind disponibilitatea centralelor electrice*, *Energetica*, nr.10, 1985, p.474-475

30. Mihăileanu, C. *De la Comitetul Național Român al Consiliului Mondial al Energiei*, Energetica, nr.4, 1992, p.123-132
31. Mihăileanu, C. *De la Comitetul Național Român al Conferinței Mondiale a Energiei*, Energetica, nr.4, 1984, pag.190-191
32. Pavel, E., Mihăileanu, C., Leca, A. *Unități de măsură pentru mărimi frecvent utilizate în energetică*, ENERG - 1. Editura Tehnică, 1986, p.244-264
33. ****Abstracts of the Indian Papers received*, The 12th Congress of the WEC, New Delhi, India, septembrie 1983
34. Guida Myrl Jackson-Laufer, *Women Rulers Throughout the Ages: An Illustrated Guide*, ABC-CLIO, Oxford, Marea Britanie, 1999, p.153
35. Pop, M.G.M., Mihăileanu, C., Trifan, M. *Conferința Mondială a Energiei*, ENERG – 1, Editura Tehnică, 1986, p.328-337
36. *** *Energy as Big Business*, Economic and Political Weekly, Londra, Marea Britanie, 1983
37. *** *Din arhiva personală Elena Ratcu*
38. *** *WEC Annual Report*, Londra, Marea Britanie, 1975
39. *** *Din arhiva personală Dumitru Manea*
40. Mihăileanu, C. *Energy Conservation in Romania*, Raport prezentat la Reuniunea Comisiei de Conservare a Energiei din cadrul CME, București, 17-20 iulie 1979
41. Duma, M. *De la Comitetul Național Român al Conferinței Mondiale a Energiei. Balanța energetică mondială 2000-2020*, Energetica, nr.9, 1984, p.417-426
42. Mihăileanu, C. *100 de ani de energetică românească*, Energetica, nr. 10, 1985, p.437-439
43. Mihăileanu, C. *O viziune recentă asupra perspectivei energetice mondiale*, ENERG-1, Editura Tehnică, 1986, p.40-48
44. Mihăileanu, C. *De la Comitetul Național Român al Consiliului Mondial al Energiei*, Energetica, nr.4-A, 1992, p.123-132
45. ****Energy for Tomorrow's World. The Realities, the Real Options and the Agenda for Achievement*, World Energy Council, Kogan Page Ltd, Londra, Marea Britanie, 1993
46. Leca, A., Statie, E. *Dezvoltarea durabilă. Aspecte conceptuale și elemente de strategie*, ENERG-15, Editura Tehnică, 1997, p. 37-148
47. Pavel, E. *Editorial*, Energetica, nr. 5-A, 1992, p.187-188
48. Mihăileanu, C. *De la Comitetul Membru Român al Consiliului Mondial al Energiei-Simpozionul cu tema: „Eficacitatea energetică și tranziția economică în țările Europei Centrale și Orientale”, 24-28 mai 1993, Paris*, Energetica, nr.2-A, 1994, p.90-92
49. *** *Din arhiva personală Ion Croitoru*
50. ***https://en.wikipedia.org/wiki/World_Energy_Council